

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**ELS NOSTRES AJUNTAMENTS**
LLORET DE MAR**Jaume Dulsat** (Junts)
Alcalde de Lloret de Mar

“L'autopista acabarà arribant a Lloret”

REELECCIÓ • Jaume Dulsat fa front al seu segon mandat com a alcalde arran d'un pacte amb el PSC, antic soci de govern **PRIORITATS** • Vol continuar treballant a favor del turisme de qualitat i l'augment de la riquesa al territori

Núria Astorch
LLORET DE MAR

Va ser investit alcalde de Lloret de Mar després de passar els quinze dies més complicats del seu mandat, segons ha reconegut públicament. I és que tot i que Junts va ser la força més votada a Lloret, el PSC –antic soci de govern– va quedar en segona posició i va intentar gestar una alternativa de govern amb Cs, Lloret en Comú i Força Lloret que finalment no va progressar. Junts i el PSC van arribar a un acord que va permetre a Dulsat accedir novament a l'alcaldia.

En els quinze dies posteriors a les eleccions, va veure perillar l'alcaldia?

Sí, òbviament. A les eleccions aspiràvem a ser la primera força política, cosa que vam aconseguir, amb una diferència de vots prou àmplia respecte del PSC (2.800 respecte a 2.100) quan, no ens podem enganyar, la marca de Junts no està en un gran moment, i menys en la casuística concreta de Lloret de Mar, on hi ha gent de molt llocs, ideologies i sensibilitats diferents, i en canvi, la marca socialista o la d'ERC estaven en un moment alcista. Però la gent va votar en clau municipal i ens van renovar la confiança. És cert, però, que en els quinze dies posteriors l'encaix no va ser fàcil.

Què va passar exactament aquells dies?
La nostra prioritat sempre va ser reedi-

tar el tripartit que havia funcionat del 2015 al 2019, per tant amb el PSC i ERC. Sempre vam intentar que ERC hi fos, perquè creiem que és un soci valuós, que s'ha guanyat seguir en el govern. Però la nostra posició perdía força quan es podia crear una majoria alternativa.

Deixar fora ERC va ser el preu que va pagar el PSC per arribar a un acord?

En les negociacions sempre vam fer èmfasi en un govern de 14, però quan hi ha la possibilitat que acabin fent un govern alternatiu, en què perds el govern, l'alcaldia i tots els projectes en marxa, tens una posició de menys força. El PSC entenia que un govern amb onze era suficient i que no era necessari incloure-hi ERC. Nosaltres som inclusius i seguim pensant que un govern amb catorze és millor i tampoc hi renunciem d'una forma definitiva perquè el mandat és molt llarg i mai no saps què vindrà. En el dia d'avui, som onze, treballem a gust i és un govern seriós.

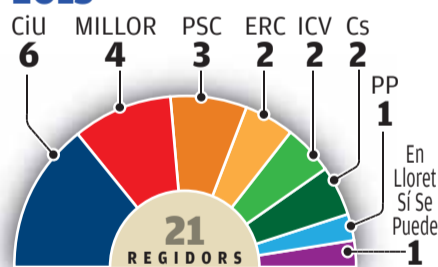
Per què creu que no va progressar el govern alternatiu liderat pel PSC?

Les direccions nacionals d'alguns partits, no del meu, van vincular les ciutats de Lloret i Blanes. Van intentar fer una lectura general i no municipal. Entenc que la gent de l'agrupació local del PSC va exigir decidir en clau interna tant a Lloret com a Blanes, i vam poder tenir aquest govern que crec que realment és el que la gent havia votat. Algú pot dir: la ciutat ha votat pel canvi. Però és un tema estrictament numèric: si Junts va

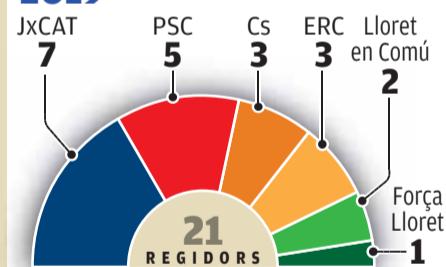

JOAN SABATER

2015

2019

augmentar en vots i en percentatge de vots, si el PSC va augmentar en vots i en regidors i ERC també, dones no veig on la gent demana canvi. Per tant, crec que la ciutadania demanava continuïtat.

Junts ha rebut crítiques per l'acord amb el PSC?

N'hem rebut, però l'acord és el mateix que hi havia. Si anteriorment haguéssim governat només amb ERC i ara substituïssim un soci per un altre, podria entendre les crítiques. Quan la gent diu: [els del PSC] “són els del 155!”, la resposta és que són els del 155 aquesta setmana i ho eren fa vuit setmanes quan governàvem junts. Si eren bons per governar fa sis mesos també ho són ara en què hi ha hagut unes eleccions pel mig i han vist confirmat el seu paper.

Amb les discussions que hi ha per la governabilitat en altres institucions, se senten còmodes amb aquest pacte?

Sí, perquè ja hi érem abans i funcionava bé i ara hi seguim sent. Prioritzem sempre la governabilitat local. I la casuística de Lloret no és la de Banyoles, Olot o Vic. L'espectre sociodemogràfic de la nostra ciutat és molt diferent. Lloret és un lloc d'acollida i on hi ha un equilibri fantàstic entre persones de procedències diferents que nosaltres veiem com un enriquiment. Per tant, hem de jugar amb les cartes que tenim i això ens demana ser capaços de pactar. Som una ciutat que no té majories perquè la casuística és molt variada.

I amb tot això, cap on ha d'anar el procés?

Estem en un moment molt complicat per fer qualsevol tipus d'especulació o teoria amb gent que està mancada de llibertat i amb gent que està vivint fora sense voler-ho. El que és clar és que, en vista dels resultats, no ho vam fer gaire bé i que els pobles i ciutats necessiten solucions. I em sembla que no hi ha un al-